

Sygn. akt V U 230/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 stycznia 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

VU 230/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 30 stycznia 2015 r., znak (...) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 09 stycznia 2015r. odmówił S. G. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, powołując się na art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanki posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony w dniu wejścia w życie ustawy (01 styczeń 1999r.) udowodnił 25 lat, 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym okresy nieskładkowe 1 miesiąc i 2 dni oraz nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat.

Zakład nie uznał jako pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) w C. od dnia 18 lipca 1978r. do dnia 14 listopada 1992r. na podstawie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15 września 2010r., ponieważ charakter pracy nie został określony ściśle wg właściwego wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, natomiast podane stanowisko pracy nie zostało określone ściśle według działu, pozycji i punktu zarządzenia resortowego. Ponadto w dołączonym do wniosku świadectwie pracy z dnia

16 listopada 1992r. podano, że w okresie od 18 lipca 1978r. do 14 listopada 1992r. wnioskodawca zajmował stanowiska pracy - pracownik budowlany, traktorzysta, kierowca. Natomiast ze świadectwa pracy w szczególnych warunkach wynika, że w całym wnioskowanym okresie wnioskodawca był zatrudniony jako kierowca. W dokumentach znajdujących się we wniosku znajduje się również zaświadczenie z (...) z którego wynika, że w okresie od 18 lipca 1978r. do 14 listopada 1992r. wnioskodawca był członkiem spółdzielni. W przypadku zatrudnienia w charakterze członka spółdzielni brak jest możliwości uwzględnienia jako pracy w szczególnych warunkach w/w okresu zatrudnienia.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł o jej zmianę i uwzględnienie jego pracy w warunkach szczególnych w (...) Spółdzielni (...) na stanowisku traktorzysty w okresie od dnia 01 września do dnia 30 listopada 1978r., na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w okresie od dnia 01 grudnia 1978r. do dnia 14 listopada 1992r. oraz w firmie (...) na stanowisku kierowcy mechanika w okresie od dnia 16 listopada 1992r. do dnia 05 marca 1996r..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując w całości treść zaskarżonej decyzji i argumenty w niej przedstawione. Organ rentowy wskazał, iż dołączone do odwołania zaświadczenie z dnia 25 lutego 2015r. nie ma wpływu na zmianę zaskarżonej decyzji, ponieważ w spornym okresie wnioskodawca był zatrudniony według zasad obowiązujących członków spółdzielni, co wynika z zaświadczenia z dnia 19 lutego 2001r. w aktach kapitałowych. Ponadto organ rentowy nie rozpatrywał jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Firmie Budowlanej (...) od dnia 16 listopada 1992r. do dnia 05 marca 1996r., bowiem wnioskodawca nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił:

S. G., ur. (...), z zawodu mechanik maszyn rolniczych.

Na dzień 01 stycznia 1999r. wykazał 25 lat, 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie jest członkiem OFE. W dniu wydania zaskarżonej decyzji osiągnął wiek 60 lat.

(bezsporne)

W okresie od dnia 18 lipca 1978r. do dnia 14 listopada 1992r. (14 lat, 3 miesiące i 28 dni) wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółdzielni(...) w C.. W powyższym okresie skarżący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: pracownika budowlanego od dnia 18 lipca do dnia 31 sierpnia 1978r.; kierowcy ciągnika od dnia 01 września 1978r. do 30 listopada 1982r.; kierowcy samochodu ciężarowego od dnia 01 grudnia 1982r. do dnia 14 listopada 1992r..Wnioskodawca będąc zatrudnionym w spółdzielni i wynagradzanym według zasad obowiązujących członków spółdzielni był równocześnie w powyższym okresie członkiem spółdzielni.

Na stanowisku traktorzysty wnioskodawca pracował przy pracach polowych i wykonywał prace transportowe na rzecz (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego, firmy (...), wykonującej pracę na rzecz Huty, przewożąc materiały takie jak: piaski, ścierniwo- materiał do czyszczenia konstrukcji żelaznych.

Jako kierowca samochodu ciężarowego skarżący kierował samochodem wywrotką S. (...), świadcząc usługi transportowe.

W okresie od dnia 24 kwietnia 1975r. do dnia 04 kwietnia 1977r. wnioskodawca pełnił zasadniczą służbę wojskową.

W okresie od dnia 16 listopada 1992r. do dnia 14 stycznia 1995r. (2 lata, 1 miesiąc i 29 dni) i od dnia 16 stycznia 1995r. do dnia 05 marca 1996r. (1 rok, 1 miesiąc i 21 dni) wnioskodawca był zatrudniony w Firmie Budowlanej (...) s. c. w G., PPHU (...) w G. na stanowisku kierowcy-mechanika. W godzinach porannych skarżący woził pracowników autobusem, a potem przesiadał się na ciężarówkę typu K.. Jeśli chodzi o naprawy to była to całodzienna obsługa sprzętu, którym jeździł skarżący.

dowód: w aktach ubezpieczeniowych - świadectwa pracy, k.11-14; zaświadczenie o pracy i dochodach;

- akta osobowe z zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółdzielni (...) w C. ;

- zaświadczenie z dnia 25 lutego 2015r. i jego sprostowanie, k.3 i 20; sprostowanie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, k. 19;

- zeznania świadków: J. G.- nagranie audio-video- 00:10:59-00:20:38; A. G. - nagranie audio-video- 00:20:38-00:31:57; L. W.- nagranie audio-video- 00:31:57-00:37:20; zeznania wnioskodawcy- nagranie audio-video- 00:37 : 20-00:56:25 .

Decyzją z dnia 30 stycznia 2015 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

dowód :- akta ZUS - decyzja ZUS z dnia 30 stycznia 2015 r., k. 31 .

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca wykazał 25 lat, 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do OFE, w dniu wydania zaskarżonej decyzji osiągnął wiek 60 lat. Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiada na dzień 01 stycznia 1999 r. 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnia powyższego warunku, ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a ponadto w okresie zatrudnienia w(...) był członkiem spółdzielni.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki należy uznać jego okres zatrudnienia w(...) Spółdzielni (...) w C. na stanowisku kierowcy ciągnika od dnia 01 września 1978r. do 30 listopada 1982r.; kierowcy samochodu ciężarowego od dnia 01 grudnia 1982r. do dnia 14

listopada 1992r. oraz w firmie (...) na stanowisku kierowcy-mechanika od dnia 16 listopada 1992r. do dnia 14 stycznia 1995r. i od dnia 16 stycznia 1995r. do dnia 05 marca 1996r..

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, iż wnioskodawca nie posiada wymaganego, 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia. Okresy pracy, o których mowa powyżej stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy - § 2 ust.2 Rozporządzenia RM z 7 lutego 1983 r.. Przy czym dla oceny czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1221/12, LEX nr 1294841). Do kognicji Sądu należy samodzielne ustalenie, jakie prace wykonywał wnioskodawca i czy prace te należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 910/12, LEX nr 1293579). Postępowanie sądowe o świadczenia emerytalno-rentowe regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego, które odmiennie niż w postępowaniu przed organem rentowym nie zawiera ograniczeń dotyczących postępowania dowodowego co oznacza, iż okoliczności, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym także zeznaniami świadków czy opiniami biegłych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt III AUa 291/12, LEX nr 1223240).

Niezależnie od oceny charakteru wykonywanych przez wnioskodawcę prac należy wskazać, iż okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Spółdzielni (...)w latach 1978-1992r. to również okres, kiedy wnioskodawca jest członkiem (...). Przepisy, które stanowią o szczególnym uprawnieniu przejścia na emeryturę w obniżonym wieku ustalają, iż z tego rodzaju świadczenia mogą skorzystać wyłącznie ubezpieczeni, będący pracownikami, za których kodeks pracy uważa osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę.

Kwestia pracy w charakterze członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej z prawem do przejścia na emeryturę w wieku niższym niż podstawowy wiek emerytalny z uwagi na zatrudnienie w szczególnych warunkach jest przedmiotem bogatego orzecznictwa sądowego. Powyższą tematykę regulowała ustawa z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 61 z późn. zm.) i obowiązująca od dnia 01 stycznia 1983r. ustawa z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz.U.2013.1443 j.t.).

Zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielniach i ich związkach przedmiotem gospodarczej działalności rolniczej spółdzielni produkcyjnej było prowadzenie wspólnego gospodarstwa rolnego w oparciu o osobistą pracę członków, a zdolny do pracy członek spółdzielni miał prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w zakresie ustalonym przez statut lub uchwałę walnego zgromadzenia (art. 95 § 1 i art. 113 ustawy).

W wyroku z dnia 22 grudnia 1972 r. (...) 543/72 (OSNCP 1973/9 poz. 163) Sąd Najwyższy stwierdził, że art. 113 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 61) statuuje swoisty stosunek prawny, odmienny zarówno od pracowniczego jak i spółdzielczego stosunku pracy, mianowicie stosunek wynikający z prawa i obowiązku członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej wykonywania pracy w tej spółdzielni w zakresie ustalonym przez statut lub uchwałę walnego zgromadzenia. Do tego stosunku prawnego przepisy o spółdzielczym stosunku pracy nie mają zastosowania, stosują się natomiast do niego - jeżeli nic innego nie wynika z przepisów ustawy o spółdzielniach i ich związkach lub statutu spółdzielni - przepisy kodeksu cywilnego.

Powyższy pogląd Sąd Najwyższy podtrzymał w uzasadnieniu uchwały z dnia 6 marca 1981 r. (...) (OSNCP 1981/8 poz. 146), gdzie stwierdził, iż ustawodawca przyjął, że prawa i obowiązki stron, związane z wykonywaniem przez członków pracy na rzecz spółdzielni mieszczą się w treści samego członkostwa i, stanowiąc integralny składnik, powstają nie na podstawie zawarcia spółdzielczej umowy o pracę, lecz z mocy samego cywilnoprawnego stosunku członkostwa (art. 113 i nast. ustawy). To zaś wyklucza możliwość oceny praw i obowiązków stron w świetle powszechnego ustawodawstwa pracy i wskazuje, że o zakresie, rozmiarze i sposobie wykonywania pracy przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, tudzież o treści ich uprawnień z tym związanych decydują przepisy prawa o spółdzielniach oraz postanowienia statutu.

Podobne uregulowania wprowadza ustawa z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz.U.2013.1443 j.t.), stanowiąc w art. 155 § 1, że zdolny do pracy członek spółdzielni ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w rozmiarze ustalonym corocznie przez zarząd, stosownie do potrzeb wynikających z planu działalności gospodarczej spółdzielni. Zgodnie z art. 156 § 1 ustawy oprócz członków spółdzielni może zatrudniać także ich domowników. Natomiast zatrudnienie osób niebędących członkami spółdzielni jest regulowane w art. 157 ustawy. Przepis ten stanowi, że spółdzielnia poza członkami i domownikami może zatrudniać stosownie do swoich potrzeb również inne osoby na podstawie umowy o pracę lub na podstawie innego stosunku prawnego, którego przedmiotem jest świadczenie pracy. Tak więc z przepisów tych wynika, że członkowie spółdzielni produkcyjnej i ich domownicy mogą świadczyć pracę na rzecz spółdzielni wyłącznie w oparciu o stosunek członkostwa. Umowa o pracę lub umowy cywilnoprawne mogą zaś być zawierane jedynie z osobami, które nie są członkami rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

W wyroku z dnia 21 stycznia 2005 r. (...) 142/2004 (OSNP 2005/17 poz. 272) Sąd Najwyższy stwierdził, że praca w charakterze członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie daje prawa do przejścia na emeryturę w wieku niższym niż podstawowy wiek emerytalny z uwagi na zatrudnienie w szczególnych warunkach, o których mowa w art. 32 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych a przedstawione w art. 32 ustawy ograniczenie prawa do wcześniejszej emerytury jedynie do wypadków świadczenia pracy w charakterze pracownika nie jest niezgodne z konstytucyjną zasadą równego traktowania (art. 32 Konstytucji RP).

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2009 r. I UK 186/2009 (OSNP 2011/13-14 poz. 189) stwierdzono, że:

1. Przyjęcie pracownika w poczet członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej powoduje dorozumiane rozwiązanie dotychczasowego stosunku pracy za porozumieniem stron.
2. Członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie może pozostawać z tą spółdzielnią w pracowniczym stosunku zatrudnienia.
3. Okres wykonywania pracy w charakterze członka spółdzielni nie może zostać zaliczony do okresu, od którego zależy nabycie prawa do wcześniejszej emerytury z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.).

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że w przypadku nawiązania z pracownikiem spółdzielni produkcyjnej stosunku członkostwa dochodzi do dorozumianego rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron. Członek tej spółdzielni nie może pozostawać z nią w pracowniczym stosunku zatrudnienia. W rezultacie okres wykonywania pracy w charakterze członka nie może zostać zaliczony do stażu pracowniczego, od którego zależy nabycie prawa do wcześniejszej emerytury.

Okoliczność, iż wnioskodawca, został przyjęty do spółdzielni jako pracownik i potem został członkiem spółdzielni nie niweczyło stosunku członkostwa jako podstawy świadczenia pracy przez ubezpieczonego. Od tego momentu jego status prawny, ale także faktyczny, uległ zasadniczej zmianie, a podobieństwo do statusu pracownika najemnego, miało charakter jedynie powierzchowny.

W konsekwencji w judykaturze prezentowany jest pogląd, iż choć niektóre prawa i obowiązki związane z wykonywaniem pracy członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej mogą być podobne lub identyczne jak wynikające z

zatrudnienia pracowniczego, to z woli ustawodawcy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie może świadczyć pracy na podstawie umowy o pracę. Pomiedzy członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej a spółdzielnią nie zachodzi odrębny od stosunku członkostwa stosunek pracy. Uchwała walnego zgromadzenia rolniczej spółdzielni produkcyjnej, że "członkowie będą pracować na takich samych warunkach jak pracownicy" nie może zmienić charakteru prawnego ich zatrudnienia (por. wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 26 kwietnia 2013 r., IV U 627/13, LEX nr 1715437 i prezentowane tam orzecznictwo).

Sąd orzekający w sprawie poglądy powyższy w pełni podziela i przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdza, iż członkowie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej nawet gdy wiąże ich ze spółdzielnią umowa o pracę są członkami tej spółdzielni, czyli są współwłaścicielami, współzarządzającymi tą spółdzielnią w określonym zakresie, w związku z czym nie korzystają z tych przymiotów w zakresie uprawnień emerytalnych, z których korzystają pracownicy. Z zaświadczenia z dnia 19 lutego 2001r. dołączonego do wniosku o kapitał początkowy wynika wyraźnie, iż w latach 1978-1992 wnioskodawca był członkiem spółdzielni i był zatrudniony w spółdzielni i wynagradzany według zasad obowiązujących członków spółdzielni ze wskazaniem dniówek obrachunkowych. To, że ubezpieczony miał jednocześnie umowę o pracę, gdzie była określona stawka godzinowa nie oznacza, że był zatrudniony tylko i wyłącznie w oparciu o umowę o pracę. To było powiązanie przede wszystkim statusu członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej i osoby wykonującej pracę na określonym stanowisku i z określonym wynagrodzeniem. Wnioskodawca twierdził, iż najpierw dostał umowę o pracę, a dopiero później został członkiem spółdzielni i zmieniono mu zasady wynagradzania, nie potrafiąc wskazać daty członkostwa. W aktach o ustalenie kapitału początkowego jest zaświadczenie o zasadach wynagradzania wnioskodawcy, iż był wynagradzany jak członek spółdzielni, na podstawie dniówek obrachunkowych; w aktach osobowych znajduje się podanie ubezpieczonego, iż przy zwolnieniu z pracy jakieś potencjalne zobowiązania w stosunku do spółdzielni miały być pokryte z funduszu członkowskiego spółdzielni. Zatem wątpliwości co do tego, iż wnioskodawca był członkiem (...)Spółdzielni (...) nie ma i nie ma takich wątpliwości co do okresu tego członkostwa, bowiem z zaświadczenia z dnia 19 lutego 2001r. wynika, iż ubezpieczony był wynagradzany w oparciu o dniówki obrachunkowe od momentu swojego zatrudnienia do jego ustania. (...) Spółdzielnie (...) zatrudniały także osoby na podstawie umowy o pracę, które nie były członkami spółdzielni, ale wówczas osoby takie nie były rozliczane na podstawie dniówek obrachunkowych co nie ma miejsca w odniesieniu do wnioskodawcy.

W konsekwencji Sąd uznał, że skoro ubezpieczony w okresie pracy w(...) Spółdzielni (...) od 18 lipca 1978r. do 14 listopada 1992 r. nie miał statusu pracownika, a wykonywał pracę w ramach swoistego stosunku cywilnoprawnego, to okresu tego nie można uznać za okres pracy w szczególnych warunkach. Okoliczność ta wpływa na prawo ubezpieczonego do emerytury, bowiem nie udowodnił on przed Sądem wymaganego do nabycia tego prawa do emerytury okresu pracy w szczególnych warunkach.

Powyższe czyni bezprzedmiotowym rozważanie przez Sąd okresu pracy 1992-1996 w (...), bowiem jest on niewystarczającym do przyznania prawa do emerytury.

W konsekwencji, odwołanie wnioskodawcy podlegało oddaleniu na podstawie art. 477 ¹⁴§1 Kodeksu postępowania cywilnego.